

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Er hr. Estrup ikke enig med mig i, at genopbygningen og redningen af det bosniske samfund havde været lettere, hvis det internationale samfund i tide havde forhindret f.eks. massakren i Srebrenica?

Lad nu være med at stå og påstå, at jeg ikke vil bidrage til den civile del. Det vil jeg. Men det, vi taler om, er jo at få standset konflikterne. Det er det fredsskabende, vi snakker om. Og dér kan det altså ikke hjælpe noget at sende 7 mennesker ned, der kalder sig humanitære arbejdere. Der er det altså det hårde job, der skal gøres, og Danmark vil jo gerne være med i det, men det kræver, at vi har krudt og kugler. Det er ikke noget, der er ønskværdigt, men hvis alternativet er de folkemord, vi ser rundt omkring, så er prisen høj for at føre radikal forsvarspolitik.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Estrup må jo se at finde sine egne ben at stå på. Enten mener hr. Estrup, at man skal afvente Forsvarskommissionens arbejde og se, hvad der kommer ud af det, og så tage de politiske initiativer på baggrund af kommissionens arbejde. Eller også mener hr. Estrup, at man kan komme med konklusionerne nu på baggrund af Det Radikale Venstres politiske program. Han kan jo ikke både-og: både være med til at foreslå besparelser i overslagsårene, fordi dem kan man lige så godt få bogført – og så har hr. Frank Aaen ret, for så kunne man jo lige så godt have opereret med dem allerede i 1999, når man allerede på den måde går ind og lægger besparelser – og så henvise til, at Forsvarskommissionen skal have lov til at gøre sit arbejde færdigt, når hr. Frank Aaen spørger, hvorfor man ikke tager dem allerede i 1999 i stedet.

Så hr. Estrup må finde ud af, at enten afventer man Forsvarskommissionens arbejde og respekterer det, eller også så gør man det ikke. Hr. Estrup kan altså ikke begge dele på én gang.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten er enig i, at man kan bruge militæret til at bevare freden i et område, til at stabilisere et område, men når diskussionen kommer ind på militære investeringer og fredsskabende aktioner, er vi jo inde i en helt anden

boldgade. Så vil aktioner, som vi kender det fra krigen mod Irak, så vil aktioner, som vi kender det i Somalia – og det er helt klart fredsskabende aktioner – kræve en helt anden form for isenkram end det, vi har, hvis vi skal ud og stabilisere og bevare fred i et område.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Jørgen Estrup, om fredsbevarende aktioner ikke kræver en meget mere begrænset indsats af militært udstyr, end hvis vi taler om fredsskabende aktioner. Hr. Jørgen Estrup er tilhænger af det første.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jørgen Estrup, og derefter regner jeg med, vi kan gå over til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Det er jo lidt synd, at vi skal tage den her debat under finansloven. Jeg kunne finde andre tidspunkter, hvor den ville være meget bedre, og hvor den kunne blive meget mere dybtgående. Den er ret væsentlig.

Men lad mig blot sige til hr. Frank Aaen, at jeg er enig i, at der er meget forskel på at lave fredsskabende og fredsbevarende aktioner, og at vi i høj grad skal gøre os klart, hvad det er, vi er med i, og gøre mandaterne klart, sådan at vi ikke tror, at vi kan mere, end vi kan. Det skylder vi også de soldater, der skal med til de aktioner.

Og lad mig så sige til hr. Peter Duetoft, at det er en lang diskussion vedrørende Srebrenica. Det starter ikke med Srebrenica. I forhold til Srebrenica startede det med et FN-mandat, som var fuldstændig forfæjlet, og nogle styrker, som blev sat ud i noget, de ikke havde skygge af chance for at klare, og derfor blev FN's rygte ødelagt.

Det starter langt tidligere med et EU, som ikke kunne finde ud af at behandle opsplittningen af det tidligere Jugoslavien på en fornuftig måde, og som gik enegang for nogle landes vedkommende og dermed startede hele konflikten i Bosnien. Derfor er læren af det her ikke kun, at der er en militær mulighed for at løse konflikter. Læren er, at hvis man ikke gør det ordentlig diplomatisk på forhånd, ja, så havner man i dårlige militære løsninger. Det er det, der er problemet.

Og til hr. Thulesen Dahl: Jeg skal nok klare Forsvarskommissionen, og hr. Thulesen Dahl kan være helt rolig, vi venter stille og roligt, til den er færdig med arbejdet.